

The Holy See

***DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
A S.E. IL SIGNOR KARL BONUTTI
AMBASCIATORE DI SLOVENIA PRESSO LA SANTA SEDE
IN OCCASIONE DELLA PRESENTAZIONE
DELLE LETTERE CREDENZIALI****

7 settembre 1998

Gospod Veleposlanik,

1. Z veseljem Vam izrekam dobrodošlico v trenutku, ko izrocate poverilna pisma za izrednega in polnomocnega Veleposlanika Republike Slovenije pri Svetem Sedezu.

Vas pa prosim, da sporočite spoštovanemu Predsedniku Republike gospodu Milanu Kucanu mojo priscno hvaleznost za prijazne izraze spoštovanja in za njegova voščila, ki ste mi jih izrazili. S svoje strani mu zelim vse najboljše za njegovo visoko poslanstvo v službi rojakov.

Ko se Vam zahvaljujem za plemenite izraze hvaleznosti v procesu osamosvajanja Republike Slovenije, Vam zelim zagotoviti, da bo Sveti Sedez tudi v bodoce nudil svojo posebno pomoc narodu, ki ga Vi predstavljate, kakor tudi vsakemu narodu, ki se bori na miren nacin za priznanje svojih zakonitih tezenj po svobodi.

2. Zivo se še spominjam svojega prijaznega obiska v Sloveniji v maju 1996, s postankom v Ljubljani, Postojni in Mariboru. Upam, da so se tisti dnevi stalno zapisali v zgodovinskih spominih ljudi kot spodbuda, iz katere bodo crpali potrebno duhovno moc za svojo smotrno rast v sklopu velike družine narodov.

V hitrih zgodovinskih spremembah, posebno v nepredvidenih politicnih, ekonomskih in kulturnih dogajanjih, je posebno potrebno biti zvest vrednotam, ki se ne spreminjajo in postavljajo v ospredje vedno in povsod cloveško osebo ter družbeno sožitje. To je absolutno potrebno zlasti pri

vzgoji novih generacij, ki osebno niso občutile naporov v uresničevanju doseženih ciljev in so v nevarnosti, da zgubijo do njih pravi cut in njihove zahteve. Družba je ziva v kolikor je sposobna prenašati velike cloveške vrednote dobodocim rodovom, in se trudi za njihovo konkretno zgodovinsko uresnicitev.

3. Ni dvoma, da pri tem igra dokaj dragoceno vlogo dejavna in kar se da razširjena prisotnost cerkvene skupnosti. Ta namrec v smislu zgovorne evangeljske prilike o kvasu prešinja vse dele družabnega telesa z zeljo po duhovnih vrednotah pravčnosti in svobode, miru in spoštovanja clovekovih pravic. Vsega tega se Slovenija živo zaveda, ne po pripovedovanju, ampak po svoji lastni stoletni zgodovinski izkušnji: letopisi slovenske zgodovine namrec pricaju o pozitivnem doprinosu katoliške vere zivljenju dezele in h kakovosti njene moralne in kulturne rasti.

Vam, gospod Veleposlanik, je znano, da je Sveti Sedez osrednja ustanova Katoliške Cerkve, ki je ze stoletja prisotna tudi v Republiki Sloveniji. Apostolski Sedez je dolzan, skupno s krajevnimi škofi, pospeševati odnose s drzavnimi oblastmi in urejati odnose med Cerkvijo in drzavo. Na zalost to ni bilo mogoce s prejšnjim rezimom. Z vzpostavitvijo demokracije pa je Katoliška Cerkev dobila nove možnosti za evangelizacijo in za delo v prid ljudi.

4. Z zadovoljstvom sem opazil, da ste, gospod Veleposlanik, nakazali mozne rešitve nekaterih vprašanj, ki so silno pomembna za medsebojne odnose. Zelim, da bi se predstavniki Cerkve in drzave z iskrenimi in spoštljivimi pogovori lotili še ostalih odprtih tematik, ki so ze vec let predmet pogovorov. Pravicna rešitev teh problemov bo v korist ne samo Katoliški Cerkvi, ampak vsej slovenski skupnosti, kateri Cerkev hoce sluziti in doprinesti njenemu blagostanju.

Zelim, da bi s svojo visoko nalogo, ki Vam je zaupana, gospod Veleposlanik, razvijali in poglobili medsebojne odnose, v dobro ne samo slovenskim katolicanom, ampak vsem drzavljanom dragega naroda, ki ga predstavljate.

Gospod Veleposlanik, zelim Vam prijetno bivanje v Rimu! Zagotavljam Vam tudi, da Vas bodo moji sodelavci vedno pozorno in vljudno sprejeli. Na Vas, na slovenski narod in na vse, ki mu vladajo na pragu tretjega tisocletja, iz srca klicem obilje Bozjega blagoslova.

**Insegnamenti di Giovanni Paolo II, vol. XXI, 2 p. 246-248.*

L'Osservatore Romano 7-8.9. 1998 p.9.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana